

Schooladvies en informatie aan voortgezet onderwijs, klacht ongegrond

Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs

ADVIES 2011/104

II. Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klacht af.

R* was vanaf groep 6 leerling van de school. In het schooljaar 2010-2011 heeft hij in groep 8 gezeten.

Klagers hebben zich beklaagd over het door de school afgegeven onderwijskundig rapport evenals over de door de school gegeven mondelinge toelichting op dit rapport aan de scholen voor voortgezet onderwijs te *. De school heeft in de ogen van klagers een beeld van R*R* geschetst als zou hij een zorgleerling zijn door richting de scholen van het voortgezet onderwijs aan te geven dat hij buitenproportioneel veel individuele begeleiding nodig zou hebben, hetgeen klagers betwisten. Klagers zijn van opvatting dat onder meer de concentratieproblemen van R* en zijn werkhouding, die hebben gemaakt dat hij extra aandacht en begeleiding kreeg, zijn terug te herleiden naar de bij hem gediagnosticeerde dyslexie. Dyslexie behoeft er naar de opvatting van klagers niet aan de in weg te staan dat een leerling onderwijs volgt op havo- of vwo-niveau, mits er voldoende aandacht is voor deze problematiek. Als gevolg van de handelwijze van de school, zo stellen klagers, kan R* komend schooljaar niet geplaatst worden in een havo brugklas, terwijl uit de beschikbare relevante informatie, waaronder de uitslag van de CITO-score, zou blijken dat havo de minimaal aangewezen schoolsoort is voor R*. Klagers zijn van opvatting dat de school ten onrechte uitdrukkelijk vmbo tl/havo adviseert in plaats van havo/vwo dan wel tenminste havo sec. De door de school genoemde mogelijkheden om vanuit de brugklas of in een later stadium door te stromen naar de havo zijn veel te rooskleurig voorgesteld. In de praktijk blijkt dit vaak enorm tegen te vallen.

Klagers hebben zich bovendien nog beklaagd over het feit dat aan hen ingevolge het bepaalde in artikel 42 van de Wet op het Primair Onderwijs geen afschrift is verstrekt van het onderwijskundig rapport dat ten behoeve van de ontvangende school is opgesteld.

III. Standpunt van de school en het bevoegd gezag

In zijn algemeenheid is namens de school en het bevoegd gezag naar voren gebracht dat het de verantwoordelijkheid is van de ontvangende school voor voortgezet onderwijs in welke klas een leerling wordt geplaatst, waarbij uiteraard het advies van de basisschool en de mondelinge toelichting daarop zonder meer zwaarwegend is te achten om een leerling toe te laten en te plaatsen in een bepaald type brugklas. De ervaringen van de school tot nu toe zijn dat er door de ontvangende scholen voor voortgezet onderwijs grote waarde wordt gehecht aan de adviezen van de school, welke slechts zelden te hoog of te laag uitkomen. Plaatsing op een te hoog niveau is voor de verdere ontwikkeling van

de leerling schadelijk en leidt niet zelden tot een lager eindniveau dan mogelijk was geweest bij een plaatsing op het juiste niveau.

Namens de school en het bevoegd gezag is in reactie op het gestelde in de klachtbrief aangevoerd dat R* op cognitief gebied zonder meer de potentie heeft om onderwijs op havo-niveau te volgen, maar dat zijn leer- en werkhouding er op dit moment aan in de weg staat om hem een havo/vwo dan wel een havo advies te geven. De ontwikkeling van R* loopt niet gelijk met zijn cognitieve ontwikkeling. R* heeft gedurende alle jaren dat hij de school bezocht zowel interne als externe begeleiding gehad, gericht op onder meer zijn faalangst en zijn onzekerheid. Nog in groep 8 hebben de conclusies van een door klagers geïnitieerd onderzoek door BNT Consult de basis gevormd voor alle, overigens in goed onderling overleg met klagers, gegeven extra zorg aan R*. Er is door de school veel tijd en energie besteed aan de begeleiding van R*. Klagers waren hiervan volledig op de hoogte en hebben meebeslist in de keuzes die de school hierin heeft gemaakt. In het onderwijskundig rapport is R* dienovereenkomstig omschreven als een leerling waar veel zorg en steun aan is gegeven.

Ten aanzien van de grief van klagers dat zij niet overeenkomstig het bepaalde in artikel 42 van de Wet op het Primair Onderwijs een afschrift hebben ontvangen van het onderwijskundig rapport dat de basisschool ten behoeve van de ontvangende school heeft opgesteld, is namens de school en het bevoegd gezag aangevoerd dat de school op 12 maart 2011 de eerste versie van dit rapport aan klagers heeft doen toekomen. Klagers hebben echter in reactie hierop aangegeven dat zij verschillende bijlagen bij dit rapport niet ter kennis wilden brengen aan de ontvangende school. Hierdoor werd de school genoodzaakt een tweede rapport op te stellen, dat zonder deze bijlagen recht zou doen aan het beeld dat de school van R* heeft. Klagers zijn hierover door de heer De Jong geïnformeerd, zodat klagers wisten dat er een tweede versie van het onderwijskundig rapport naar de ontvangende school zou worden gestuurd. Namens de school is erkend dat dit rapport abusievelijk niet aan klagers is toegestuurd en aangegeven dat het beter ware geweest, indien dit wel was gebeurd.

IV. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Het geven van een schooladvies voor het voortgezet onderwijs betreft een bevoegdheid van de school. Het gebruik van deze bevoegdheid wordt door de Commissie terughoudend getoetst. Dat wil zeggen dat de Commissie nagaat of de school in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen en de juiste procedure heeft gevolgd.

De school geeft aan de ouders van de leerlingen advies over de vorm van het voortgezet onderwijs die volgens de school het best bij de leerling past. Dit is onder meer gebaseerd op de rapporten, toetsuitslagen en het dagelijks werk in de klas. De Commissie stelt vast dat uit de stukken genoegzaam blijkt dat in de voorgaande jaren de resultaten en ontwikkeling van R* met klagers zijn besproken. Verder stelt de Commissie vast dat uit de stukken blijkt dat R* vanaf het moment dat hij de school bezoekt extra begeleiding heeft om onder meer zijn leer- en werkhouding te verbeteren. Deze begeleiding is altijd in goed onderling overleg met klagers vormgegeven, besproken en geëvalueerd.

De Commissie is dan ook van oordeel dat de school het besluit tot het geven van een

vmbo tl/havo-advies aan R* in redelijkheid heeft kunnen nemen en het advies niet lichtvaardig tot stand is gekomen. De door de school ter zitting op dit advies nog gegeven toelichting heeft de Commissie hierin gesterkt. Dat de uitslag van de CITO een score van 545 laat zien, doet aan het besluit van de school naar het oordeel van de Commissie niets af. Een dergelijke score duidt in beginsel op een vwo-niveau, maar zegt daarentegen bij uitstek iets over het cognitieve niveau van een leerling. Tussen partijen is niet in geschil dat R* zich cognitief op een havo-niveau bevindt. Ook de school is immers van opvatting dat R* in potentie onderwijs op havo-niveau zou moeten kunnen volgen. Dat de school desalniettemin een vmbo tl/havo-advies heeft afgegeven, is gelegen in een gebrek aan bij R* aanwezige niet-cognitieve vaardigheden om op dit moment onderwijs op havo-niveau te volgen. Zoals uit het vorenstaande blijkt, heeft de Commissie uit de stukken en hetgeen hierover ter zitting nog is verklaard genoegzaam kunnen afleiden dat, de school vanaf het moment dat R* de school bezoekt, veel zorg en aandacht heeft besteed aan de ontwikkeling van het gebrek aan deze niet-cognitieve vaardigheden. De Commissie is dan ook van oordeel dat de school niet onzorgvuldig heeft gehandeld door zich bij het geven van het gewraakte schooladvies vmbo tl/havo-niveau niet uitsluitend heeft laten leiden door de uitslag van de CITO.

Ook het standpunt van klagers dat de school het gebrek aan bepaalde niet-cognitieve vaardigheden ten onrechte heeft meegenomen in de advisering over het type vervolgonderwijs en niet heeft toegeschreven c.q. willen toeschrijven aan de bij R* gediagnosticeerde dyslexie kan de Commissie niet tot een ander oordeel brengen. De Commissie wenst in dit verband allereerst op te merken dat zij het kwalijk acht dat klagers de al sinds langere tijd in hun bezit zijnde dyslexieverklaring in eerste instantie niet aan de school hebben overgelegd, waarbij wel zij opgemerkt dat de Commissie voor het feit dat klagers in eerste instantie moeite hadden te accepteren dat er bij R* sprake zou zijn van dyslexie, enig begrip kan opbrengen. Dit laatste laat echter onverlet dat klagers deze verklaring naar het oordeel van de Commissie eerder aan de school hadden kunnen en moeten overleggen. De Commissie merkt in het verlengde hiervan nog op dat hetgeen door de school ter zitting is aangevoerd haar wel tot de overtuiging heeft gebracht dat de aan R* geboden zorg en begeleiding ook zonder deze verklaring adequaat is ingericht geweest. Verder is de Commissie op dit punt met de school van oordeel dat niet alle bij R* aanwezige problemen op het gebied van zijn leer- en werkhouding zonder meer kunnen worden toegeschreven aan dyslexie. De problemen zijn met het betitelen hiervan als symptomen van dyslexie niet ondervangen, laat staan opgelost. De zorg en aandacht die de school aan deze problemen heeft besteed, nogmaals, ook zonder dat bekend was dat er bij R* dyslexie was vastgesteld, heeft dit naar het oordeel van de Commissie genoegzaam uitgewezen. Tot slot is de Commissie van oordeel dat toekomstige mogelijkheden om van het VMBO door te stromen naar de Havo voor de school niet zo richtinggevend zijn bij het uitbrengen van het schooladvies als klagers voorstellen.

Ten aanzien van de klacht van klagers dat de school niet indachtig het bepaalde in artikel 42 van de Wet op het Primair Onderwijs een afschrift heeft overgelegd van het onderwijskundig rapport heeft de school gemotiveerd en onbetwist aangevoerd op welke wijze het heeft kunnen gebeuren dat er twee van dergelijke rapporten zijn opgesteld. Met de school is de Commissie van oordeel dat het zonder meer beter was geweest als het tweede, en daarmee definitieve onderwijskundig rapport aan klagers in afschrift was verstrekt. Het moet klagers echter ook duidelijk zijn geweest dat er een tweede versie van het onderwijskundig rapport moest worden opgesteld, omdat zij de school verboden

hadden een aantal van de aangehechte bijlagen met het rapport mee te sturen. Nu de school heeft erkend dat een afschrift niettemin aan de ouders verstrekt had moeten worden, stelt de Commissie vast dat dit niet langer onderdeel van het geschil uitmaakt.

Dit alles overziende is de Commissie van oordeel dat de school niet te kort is geschoten, dan wel nalatig is geweest in haar handelwijze jegens R* en/of klagers. De Commissie is van oordeel dat de school voldoende en op zorgvuldige wijze aandacht heeft besteed aan de totstandkoming van het schooladvies over het type vervolgonderwijs voor R*.

Gelet op het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat de klacht ongegrond verklaard dient te worden. Al hetgeen overigens is aangevoerd door klagers kan hier niet aan afdoen.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie:

- verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding om advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 6 juli 2011 door mevrouw mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede de heer drs. K.B. Visser en de heer drs. M.R.A. Luijpen als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. A. de Visser als secretaris.